

— Тѣ скотоветѣ и сега немѣятъ. Въпроса е да проговорятъ.

И наистина само за два месеца романа бѣше готовъ. Бащата на Де Ла Рокъ даде специаленъ банкетъ и съ просълзени очи цѣлуна предъ всички сина си за гениалното произведение.

Критиката сѣщо неостана безучастна. Само че по-голѣмата частъ единодушно подчерта: „Блудкова тема, шаблонни образи, липса на социаленъ елементъ.“

— Социаленъ елементъ — това пъкъ отъ кжде го измислиха? — повтарѣше често Де Ла Рокъ. Хайде останалото както ще и да е, и другъ пътъ съмъ го чувалъ. Но тоя „социаленъ елементъ“? . . . Нищо не разбирамъ.

Той се посѣветва и съ приятели. Всички по компетентни сѣщо му казаха. Нѣкои се помжчиха да му обяснятъ що е „социаленъ елементъ“.

— Ако го проучишъ и го вмъкнешъ въ книгитѣ си, ще имашъ безброй читатели — съветваха го тѣ.

Де Ла Рокъ сериозно се замисли за тоя непознатъ елементъ.

— Хайде откажи се вече детето ми. Само се тормозишъ и после те подиграватъ — замоли го баща му.

— Не татко! Съ осмия романъ сигурно ще успѣя. Най-после успѣхъ да открия разковничето на писателската слава.

— Разковниче, което ще ми коствува нови сто хиляди, нали? — каза раздразнено баща му.